

VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT



Aan de heer E. DI RUPO
Vice-Eerste Minister,
Minister van Economie en
Telecommunicatie

de Meeûssquare 23

1040 BRUSSEL

Uw brief van

Uw kenmerk

ONS kenmerk

Bijlagen

27.232/C/II/PN
RD/YS

Mijnheer de Vice-Eerste Minister,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) heeft in de vergadering van haar verenigde afdelingen van 15 februari 1996 een klacht tegen de Post onderzocht omwille van het feit dat een postbode bij een Nederlandstalige inwoner van Brussel een in het Frans gestelde verwittigingskaart (model 227a) achterliet en waarop het adres van de klager in het Nederlands was ingevuld. Uit het bij de klacht gevoegde stuk blijkt het feit juist te zijn.

Artikel 36 van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven, stelt in zijn § 1 : "de autonome openbare bedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50 % bedraagt, zijn onderworpen aan de bepalingen van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken gecoördineerd op 18 juli 1966 (SWT)."

De Post blijft derhalve in zijn nieuwe juridische vorm onderworpen aan de taalwetgeving in bestuurszaken (cfr. advies nr. 25.142 van 31 maart 1994 en 27.153 van 11 januari 1996).

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT dient het deponeren door een postbode van een verwittigingskaart bij een particulier als een betrekking tussen een plaatselijke dienst en die particulier beschouwd te worden (cfr. advies nr. 3570 van 10 mei 1973). Gezien het feit dat deze plaatselijke dienst gevestigd is in Brussel-Hoofdstad, is hij onderworpen aan art. 19 van de SWT, krachtens welk : "Iedere plaatselijke dienst, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd is, gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is."

Aangezien het adres van de klager in het Nederlands op de kwestieuze kaart was ingevuld, kon aan zijn taalaanhorigheid niet getwijfeld worden en diende een volledig in het Nederlands gestelde kaart achtergelaten te worden.

De VCT wijst er nogmaals op dat, indien de taalaanhorigheid van de particulier niet kan vastgesteld worden, De Post gebruik moet maken van een ééntalig Nederlandse en een ééntalig Franse kaart (cfr. advies nr. 3570 van 10 mei 1973).

De VCT acht derhalve de klacht ontvankelijk en gegrond.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager en aan de gedelegeerd bestuurder van De Post gestuurd.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER,

A. VAN CAUWELAERT-DE WYELS